THE SHEPHERD OF ISRAEL

Subscription Price
50 Cents a Year.

JOSEPH HOFFMAN COHN, *Editor*

VOL. 33, No. 2
OCTOBER, 1950

"I Have No One To Help Me!"

A Jew searches for peace, for forgiveness of sin, for joy in life, and finds it at last in the most unexpected place.

By H. Koser

RIDLEY HAYIM HERSCHELL was strictly brought up with his four brothers in Stozelno, Posen. When quite young, he had a desire to become a Rabbi, and left home seeking to enter some Rabbinical School. At the age of fourteen, he came to Rabbi Aron in the town where his grandfather resided; there he remained for two years among th Chassidim, seeking earnestly to become righteous before God.

He was taught to repeat the morning and evening prayers with great solemnity; and on the feast days his attention was particularly drawn to the impressive confession in our prayer book,

> It is because of our sins we are driven away from our land.

On the Day of Atonement, he used to see his parents weep when they repeated the confession that follows the enumeration of the sacrifices which were appointed by God to be offered up for the sins of omission; and many a time he shed sympathetic tears as he joined them in saying,

> We have no temple, no high priest, no altar and no sacrifice.

As he grew older, he was burdened with the fear of sin and of his uncleanness in the sight of God. One day he heard of a Jew becoming a Christian. He was shocked! He believed Jewish people who accepted the Lord Jesus Christ renounced their national privileges from the covenant of Abraham, Isaac and Jacob, and publicly joined themselves with the ungodly Gentiles, who lived without God and without hope in the world.

"DEEP IN THE MIRE"

One day while in acute distress of mind, feeling as David expressed it, that he had sunk "in deep mire, where there is no standing," that all of his own efforts to free himself were of no avail, he cried out,

"O God, I have no one to help me, and I dare not approach Thee for I am guilty; help, O help me, for the sake of my father Abraham, who was willing to offer his son Isaac; have mercy upon me, and impute his righteousness unto me."

But there was no answer from God. No peace for his wounded spirit. He felt as if God had forsaken him, and cried again,

> Mine iniquities have taken hold upon me, so that I am not able to look up; they are more than the hairs of my head; therefore my heart faileth me. Psalm 40:12.

One morning he went to purchase something in a store. The article he bought was wrapped in a leaf of the Bible. The shopkeeper was probably an infidel, who thought the Bible merely waste paper. But God had overruled the the evil for good; for as Hayim walked home, his eyes glanced on the words,

> Blessed are the poor in spirit: for theirs is the kingdom of heaven. Blessed are they that mourn: for they shall be comforted. Blessed are the meek: for they shall inherit the earth. Blessed are they which do hunger and thirst after righteousness: for they shall be filled. Blessed are the merciful: for they shall obtain mercy. Blessed are the pure in heart: for they shall see God. Blessed are the peacemakers: for they shall be called the children of God. Blessed are they which are persecuted for righteousness' sake: for theirs is the kingdom of heaven. Matthew 5:3-10.

He had no idea that it was a portion of the New Testament, but the words gripped him. A few days later, he went to a neighbor's home. There on the table lay a copy of the New Testament. Impelled by curiosity, he picked it up, and turning over the leaves, came to the very passage that his article had been wrapped in. He asked to borrow the Book, and took it home. He began to read; but every time he came across the name of Jesus, he threw the Book aside! Yet each time something compelled him to pick it up again. At length he decided to read it through. When he came to the 23rd chapter of Matthew, he was amazed to read:

> O Jerusalem, Jerusalem, thou that killest the prophets, and stonest them which are sent unto thee, how often would I have gathered thy children together, even as a hen gathereth her chickens under her wings, but ye would not!

In reading the account of the crucifixion, the meekness and love of Jesus astonished him. He caught, with uncanny vision, the connecton between the sufferings of Jesus, and his own waywardness as foretold by the prophet Isaiah,

> All we like sheep have gone astray; we have turned everyone to his own way; and the Lord hath laid upon Him (Jesus, the Messiah) the iniquity of us all. Isaiah 53:6.

He now understood how Jesus fulfilled every promise given concerning the promised Messiah, and Hayim Herschell opened his heart and asked the Lord Jesus to come in and cleanse him from sin.

How about you, dear reader? Is it not time you stopped fooling yourself, stopped going around in circles? Why not face up to the solemn fact that you are a lost sinner, with no hope of forgiveness, or salvation, apart from our Messiah, the Lord Jesus Christ?

What Say the Rabbis of Messiah?

Would you like to know why the 53rd Chapter of Isaiah is not read in the Synagogues today and why the Rabbis have eliminated the reading of it from the Haftorah in the Sabbath services? Did you know that the Musaf Prayer of Yom Kippur corresponds almost word for word with Isaiah 53? Study this matter for yourself. Send us 5¢ in stamps and we will mail you a copy of our booklet, "An Astonishing Yom Kippur Prayer."

THE SHEPHERD OF ISRAEL, 236 West 72d Street, New York 23, N. Y.

Published Monthly, except bi-monthly during July and August, by the American Board of Missions to the Jews, 236 West 72nd Street, New York 23, N. Y. Entered as Second Class Matter November 20, 1945, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of March 3, 1879.
PRINTED IN U.S.A.

The Chazan Shrugged His Shoulders

"Don't Ask!" is no answer for a Chazan to make when some one asks him an honest question. What would you have answered?

RECENTLY I visited a woman in the hospital and met her husband, who was a Cantor in the Synagogue. We talked for a while, and then he asked, "Who are you and what is your occupation?" I told him that I was a Jewish believer in the Lord Jesus Christ, and that my life's work was to go among my own people to tell them the good news that the Messiah had already come, and that His name was Jesus. When he heard this, he forgot he was in a hospital, and raised his voice in denunciation and cursing, crying, "You are no Jew, and have no right to call yourself a Jew!" I tried to quiet him, and finally we went out into the hall where we could talk without disturbing the patients. Then I said, "Tell me, when did you become a Jew?" He looked puzzled, and replied indignantly, "Why I was born a Jew!" "Well," I answered, "so was I. So that makes us both Jews by birth."

THE INCONSISTENCY OF CHRIST-HATE

"Now," I continued, "tell me; when a Jew becomes an atheist, and denies the existence of the God who created him, why is it that such a one is still considered a Jew by the community, and not an outcast? And when a Jew becomes a skeptic and doubts the Bible wherein is recorded the past, present and future of Israel, why is it that he is still considered a Jew by the community and not a 'goy'? Again, when a Jew gives up all hope of God's redemption and denies the hope of the Messiah, and strays into various 'isms,' why is he still accounted a Jew?

"On the other hand, when a Jew fulfils the command given in the Torah,

> Thou shalt love the Lord thy God with all thy heart, and with all thy soul, and with all thy might, Deuteronomy 6:5.

and is convinced that Jesus Christ is the promised, long-awaited Messiah of Israel, why is it that you brand such a one a 'renegade' and dare to say 'he is no Jew?'"

The Cantor shrugged his shoulders, said, "I do not know," and walked off.

YOU CAN'T SHRUG THAT OFF

Can the "shrugging of the shoulders" answer this age-old question? Can the reply, "I don't know," suffice? No! Ignorance is no excuse! If a man swallowed poison because through ignorance he took the wrong liquid, does that mean death cannot claim him? No! That man will die whether by ignorance or by willful intent.

Dear Reader, God has given to you eyes to see and ears to hear. He has permitted you to live in a world where you can search the Truth for yourself. You, who point the finger of scorn and call the Jew who has accepted the Lord Jesus Christ as his Saviour, a "Meshumed," have you ever searched your own Scriptures to see whether you might be wrong? God's Word tells us,

> And ye shall seek me, and find me, when ye shall search for me with all your heart.
> Jeremiah 29:13.

Watches In Kosher Meat Cans

TEL AVIV. — Six members of the Agudat Israel, some of whom are alleged to be chiefly concerned in the party's collection of money abroad, were arrested in Haifa last week following the seizure of nearly 300 Swiss watches in tins of kosher meat.

When the Negbah docked and the regular Customs check was made, it was noticed that one passenger had in his luggage a number of tins purporting to contain kosher meat. Something about the appearance of the tins aroused the Customs officers' suspicions and they ordered a tin to be opened. It was found to contain a number of expensive Swiss watches and spare parts.

Similar tins were found in the luggage of other passengers and when opened they were all found to contain Swiss watches. Other contraband goods were found in the same passenger's luggage.

MEMBERS OF GANG?

It is believed here that the six people arrested are members of a large gang engaged in smuggling highly taxed goods into Israel in kosher meat tins and taking advantage of religious privilege.

Haifa Customs officers found on Tuesday quantities of pure gold and golden fountain pens worth many thousands of pounds in the false bottom of the suitcase of a Tel Aviv resident returning from the United States on the Liner LaGuardia. This man, who is also a member of Agudat Israel, was arrested.

About 16 lbs. of pure gold and 400 gold and silver fountain pens were seized. The contraband was hidden in food tins marked, 'Kosher Cheese'."

— *The Jewish Chronicle.*

In I Samuel 16:7 we read, "For the Lord seeth not as man seeth; for man looketh on the outward appearance, but the Lord looketh on the heart."

Think it over. When the Kosher Salami starts to tick, and the Limburger cheese doesn't smell, there's something rotten in Denmark! What about you? You can't fool God! When on Yom Kippur you beat your breast, and starve your stomach, you are only trying to smuggle fake merchandise into heaven. And when the cans will be opened, how red will your face be! You can't fool God!

> The heart is deceitful above all things, and desperately wicked: who can know it? I the Lord search the heart. Jeremiah 17:9,10.

AMERICAN BOARD OF MISSIONS TO THE JEWS, Inc.

Established by Leopold Cohn in 1894

HEADQUARTERS

LEOPOLD COHN MEMORIAL BLDG.

236 WEST 72nd STREET
NEW YORK 23, N. Y.

COME TO OUR MEETINGS

AT 27 THROOP AVENUE, BROOKLYN

Tuesday 7:45 P.M.—Adult Bible Class
Friday 7:45 P.M.—Gospel Meeting

AT 236 WEST 72nd ST., NEW YORK

Sunday 4:00 P.M.—Gospel Meeting
Monday 8:00 P.M.—Bible Study for German-speaking Jews

VISIT OUR OTHER MISSIONS

Coney Island, N. Y.: 3116 Neptune Avenue. **Pittsburgh, Pa.:** 5808 Beacon Street. **Philadelphia, Pa.:** 717 Walnut Street. **Los Angeles, Calif.:** 2nd and St. Louis Aves. **Des Moines, Iowa:** 501 College Avenue. **Denver, Col.:** 3130 Milwaukee Street. **Columbus, Ohio:** 187 Glencoe Road. **Austin, Texas:** 306 E. 14th Street. **Montreal, Quebec, Canada:** 357 Laurier Avenue West. **Hamilton, Ontario, Canada:** 39 King William Street.

וויפיל מאָל האָב איך געוואָלט צונויפזאַמלען דיינע קינדער, ווי אַ הוהן זאַמעלט איהרע הינדלעך אונ־טער איהרע פליגעל, און איהר האָט ניט געוואָלט. זעהט אייער הויז וועט אייך בלייבן חרוב. ווארום איך זאָג אייך, פון איצט אָן וועט איהר מיך מעהר נישט זעהן, ביז איהר וועט זאָגן: געבענטשט אי דער וואָס קומט אין גאָט׳ס נאָמען!

גרויס איז געווען זיין וואונדער און ערשטוינען ווען ער האָט געלייענט די געשיכטע פון דער קריי־ציגונג! אזא דעמוטה און ליבשאַפט און איבער־נעגעבענהייט צו גאָט האָט ער נאָך קיינמאָל נישט געזעהן. מיט אַמאָל האָט ער פאַרשטאַנען פאַרוואָס דער משיח האָט געמוזט אזוי לײדן. די באַדייטונג פון ישעיה נג איז איהם קלאָר געוואָרן, באַזונדערס דער 6טער פסוק, וואו עס שטעהט געשריבן:

מיר אַלע האָבן געבלאָנדזשעט ווי שאָף, איטלאַכער האָט זיך געקעהרט צו זיין אייגענעם וועג, אָבער גאָט האָט אויף איהם געלאָזט טרעפן די זינד פון אונז אַלע.

ווען חיים הערשל האָט דאָס פאַרשטאַנען, האָט ער זיך מעהר ניט געקאָנט צוריקהאַלטן. ער האָט אויפגעעפענט זיין האַרץ, און האָט געבעטן, אַז דער משיח זאָל אַריינקומען און איהם רייניגן פון זינד.

וואָס דענקט איהר וועגן דעם, מיין ליבער לעזער? איז עס נישט צייט, אַז איהר זאָלט אויך דאָס־זעלביגע טהון? דער משיח איז באַרייט אויך אַריינצוקומען אין אייער האַרץ און אייך געבן פאַרגעבונג און רייניגונג פון זינד און אייביג לעבן.

טרפ׳ענע זייגערלאַך אין כשר׳ע קענדעלאַך.

אַ פּאַסירונג בעריכטעט אין דזשואיש קראָניקל.

תל־אביב — זעקס מיטגלידער פון דער אגודת ישראל — מאַנכע פון זיי בעזונדערס אינטערעסירט אין זאַמלען געלט פאַר ארץ ישראל — זיינען אַרעס־טירט געוואָרן אין חיפה לעצטע וואָך, ווען מען האָט זיי דערכאַפּט ביים אַריינשמוגלען אין ישראל 300 זייגערלאַך אין בלעכערנע קענדלאַך באַצייכענט מיט ״כשר פלייש״.

ווען די שיף ׳נגבה׳ איז אַריינגעקומען אין האַ־פען און די קוסטאָם אינספּעקטאָרס האָבן געמאַכט די געוועהנליכע אונטערזוכונג, האָבן זיי באַמערקט ווי אַ פּאַסאַזשיר טראָגט אין זיין באַגאַזש אַ צאָהל בלעכערנע קענדלאַך, אויף וועלכע איז געשטאַנען דער צייכן, אַז זיי ענטהאַלטן כשר פלייש.

עפּעס דאָס אויסזעהן פון דידאָזיגע קענדלאַך האָט ערוועקט דעם פערדאַכט פון איינעם פון די אינספּעקטאָרס, און ער האָט געהייסן אויפעפענען אַ קענדל. עס האָט זיך זאָגלייך אַרויסגעוויזן, אַז דידאָזיגע קענדלאַך באַהאַלטן נישט פלייש, זאָנ־דערן טהייערע שווייצאַרישע זייגערלאַך און טיילען פון זייגערלאַך, וואָס מען באַדאַרף זיי צו פאַר־ריכטען.

מען גלויבט, אַז די זעקס חבריליַיט, וואָס מען האָט אַרעסטירט באַלאַנגען צו אַ גענג, וואָס באַ־שעפטיגען זיך נאָר מיט אַריינשמוגלען אין ישראל קאָסטבאַרע אַרטיקלען פאַר וועלכע זיי ווילן נישט באַצאָהלן די הויכע טעקסעס.

אויך האָבן די קוסטאָם אינספּעקטאָרס ענטדעקט קוואַנטיטעטן פון ריין גאָלד און אַ גרויסע צאָהל פאַונטען־פּענס, וואָס האָבן אַ ווערט געהאַט פון טויזענדער פונטען. דידאָזיגע לעצטע אַרטיקלען האָט אַריינגעשמוגעלט אַ בירגער פון ישראל, וואָס וואוינט אין תל־אביב, און וואָס איז אויך אַ מעמ־בער פון דער אגודת ישראל. אומגעפעהר זעכצעהן פונט ליטער גאָלד און פיר הונדערט גאָלדענע און זילבערנע פאַונטען פּענס זיינען בעלעגט געוואָרן מיט אַרעסט. אַלע דידאָזיגע אַרטיקלען זיינען גע־פונען געוואָרן אין קענדלאַך באַצייכענט ״כשר טשיז״.

אין ת״נך, שמואל א, טז:7 לייענען מיר:

> דער האַר זעהט נישט ווי אַ מענטש זעהט; ווארום אַ מענטש זעהט נאָר דאָס אויסערליכע, אָבער גאָט זעהט דאָס האַרץ.

גאָט קאָן מען נישט אָפּנאַרן, ווי מען קאָן מאַנכ־מאָל אָפּנאַרן אַ קוסטאָם אינספּעקטאָר. מען קאָן שלאָגן על־חטא אין יום כפור אַ טויזענד מאָל, און פאַסטן די גאַנצע 24 שטונדען, דאָך איז עס אַן איינרעדעניש, אַז דאָס קאָן אָפּקויפן גאָט, ער זאָל אונז פאַרגעבן זינד. דער איינציגער וועג פון פאַר־געבונג איז זיך אונטערטעניג מאַכן צו גאָט׳ס הייליגען ווילען און אָננעהמען דעם משיח, וואָס איז געשטאָרבן אַלץ אַ קרבן פאַר אונזערע זינד. גאָט קען אונזער האַרץ, מען קאָן איהם נישט אָפּנאַרן. ער זאָגט:

> פאַרקרימט איבער אַלץ איז דאָס האַרץ, און עס איז אומהיילבאַר. ווער קאָן עס דערקענען? איך, דער האַר פאָרש דאָס האַרץ! (ירמיה יז:9-10.)

דער חזן האָט נאָר אַ קוועטש געטהון מיט די פּלייצעס –

וואָס מאַכט אַ אידן פאַר אַ אידן — זיין גלויבן אָדער ווייל ער איז געבוירן אַ איד? הערט אַ איד אויף צו זיין אַ איד, ווען ער גלויבט נישט מעהר אין גאָט?

נישט לאַנג צוריק האָב איך בעזוכט אַ פרוי אין האָספּיטאַל וועמעס מאַן איז געווען אַ חזן אין אַ שול. צופעליג איז דער חזן אויך געווען ביי איהר ווען איך האָב זי בעזוכט. האָבן מיר זיך פאַר־שמועסט אַ ווײלע, און דאַן האָט ער מיך פּלוצלינג אַ פרעג געטהון:

״ווער זענט איהר, און וואָס איז אייער ביזנעס?״ האָב איך איהם געענטפערט:

״איך בין אַ איד, וואָס גלויבט אין משיח, און מיינע אַרבייט איז צו געהן צווישן מיינע אידישע ברידער און פאַרקינדיגן די גוטע בשורה, אַז דער משיח ישראל איז שוין געקומען; אויך, אַז זיין נאָמען איז ישוע.״

איז דער חזן מיט אַמאָל זעהר אויפגערעגט גע־וואָרן און האָט אָנגעהויבן זיך צו בייזערן און צו ליאַרמען פאַרגעסנדיג, אַז מ׳איז געווען אין אַ האָספּיטאַל מיט קראַנקע מענטשן אַרום איהם.

״דו ביסט נישט קיין איד!״ האָט ער געשריען, ״דו האָסט קיין רעכט נישט זיך צו רופן אַ איד!״

מיט מיה האָב איך איהם אַ ביסל באַרוהיגט און איהם אַוועקגעצויגן אין קאָרידאָר פון האָספּיטאַל, ער זאָל נישט שטערן די פּאַציענטן. דאַן האָב איך איהם געשטעלט די פאָלגענדע פראַגע:

״זאָגט מיר, איך בעט אייך, ווען זייט איהר גע־וואָרן אַ איד?״

״ווער, איך?״ האָט ער נאָכאַמאָל אָנגעהויבן צו פּילדערן, ״איך בין געבוירן אַ איד!״

״אויב אַזוי,״ האָב איך איהם רוהיג געענטפערט, ״בין איך אויך דאָסזעלביגע, וואָס איהר, אַ איד, ווייל איך בין אויך געבוירן אַ איד.״

דער חזן איז מיט אַמאָל שטיל געוואָרן, און איך האָב מיט איהם ווייטער גע׳טענה׳ט.

״ווי אַזוי קומט עס״, האָב איך איהם געפרעגט, ״אַז ווען אַ איד ווערט אַן אַטהעאיסט, דאָס מיינט, ער גלויבט נישט מעהר אין גאָט, אין דער ביבעל, אין אידישקייט; דאָך באַטראַכט איהר איהם אַלץ נאָך פאַר אַ אידן, און מען רופט איהם נישט משומד, אַן אויסוואורף און אַ פאַררעטער. אָבער זאָל אַ איד נאָר זאָגן, אַז ער איז אַ גלויביגער אין ישוע המשיח, זאָפאָרט שרייט מען אַז ער איז אויס איד! דערזעלביגער איד מעג אַפּילו גלויבן בכל לבב אין גאָט, אין דער ביבעל, אין גאולת ישראל, אין אַלע אַנדערע זאַכן, דאָך רופט מען איהם ׳משומד!׳ און באַטראַכט איהם אַלץ אַ פיינד. פאַר־וואָס איז דאָס?״

דער חזן האָט אַ קוועטש געטהון מיט די פּלייצעס און געענטפערט: ״איך ווייס נישט.״

אָבער אַזאַ וויכטיגן ענין קאָן מען נישט אַוועק־מאַכן מיט אַ קוועטש. דער ענטפער ״איך ווייס נישט״ העלפט קיינעם נישט.

גאָט וויל, אַז מיר זאָלן יאָ וויסן דעם אמת. ער האָט אונז געגעבן אויגן צו זעהן, אוירן צו הערן, און אַ פאַרשטאַנד, אַז מיר זאָלן זוכן און אויס־געפינען דעם אמת. אַלע מעגליכקייטן האָט ער אונז געגעבן, אַז מיר זאָלן יאָ וויסן. איידער איהר ווייזט מיט׳ן פינגער אויף אַ אידן, וואָס גלויבט אין משיח און רופט איהם משומד, זוכט ליבער צוערשט אין אייערן אייגענעם תנ״ך אויסצוגעפי־נען אויב דאָס וואָס איהר טהוט איז ריכטיג. דורך זיינעם הייליגן נביא ירמיה זאָגט גאָט אַזוי:

> איהר וועט מיך זוכן און וועט מיך געפונען, אויב איהר וועט מיך זוכן מיט אייערן גאַנצן האַרצן. ירמיה כט:13.

דאָס איז אַ פריי לאַנד; און אידען וואָס ווילען גלויבען אַז ישוע איז דער משיח, האָבען אַ רעכט דאָס צו טהון. אנדערע אידען האָבען נישט דאָס רעכט זיי דערפאַר צו פאַרפאָלגען, שעלטען, האַסען. זידלען און זיי אָנצורופען משומדים — פון אַ בריוו צוגעשיקט צו אונז פון אַ לעזער פון „רעה ישראל״.

קיינעם האָב איך נישט וואָס זאָל מיר קאָנען העלפן!

אנכי הוא הרעה הטוב יוחנן 10:11

רעה ישראל

א מאָנאַטליך בלאט צו ערקלעהרען צו ישראל
דעם אמת׳דיגען משיח

The Shepherd of Israel

PUBLISHED MONTHLY TO GIVE ISRAEL A KNOWLEDGE
OF THE TRUE SHEPHERD, THE MESSIAH

והקמתי עליהם רעה אחד יחזקאל ל״ד. 23

Subscription Price
50 Cents a Year.

JOSEPH HOFFMAN COHN, *Editor*

VOL. 33, No. 2
OCTOBER, 1950

איך האָב קיינעם נישט וואָס זאָל מיר קאָנען העלפן!

אַ ריהרענדע געשיכטע פון אַ אידיש האַרץ, וואָס האָט געזוכט שלום און פאַרגעבונג פון זינד.

רידליי חיים הערשעל איז אויפגעבראכט געוואָרן אין א שטרענג אָרטאָדאָקסיש אידישע היים אין סטאָזעלנאָ, פּאָזען. נאָך אַלץ א קליין אינגעלע האָט ער שוין געהאַט א פאַרלאַנג צו ווערן א רבי, און ווען ער איז א ביסל עלטער געוואָרן, האָט ער פאַרלאָזן זיין היים און איז געפאָהרן אין דער שטאָט, וואו זיין זיידע האָט געוואוינט און האָט דאָרט אָנגעהויבן צו לערנען ביי רבי אברון, וואו ער האָט פאַרווײלט צוויי יאָהר, שטרעבענדיג מיט די אַנדערע חסידים צו ווערן א גוטער און פרומער איד.

יעדן פריהמאָרגן און אָוונט האָט ער געדאַווענט מיט גרויס כונה. באַזונדערס האָט אַן איינדרוק געמאַכט אויף איהם, די ימים טובים׳דיגע תפילה וואָס הויבט אָן מיט די ווערטער ״מפני חטאינו גלינו מארצנו״ — וועגן אונזערע זינד זיינען מיר פאַרטריבן געוואָרן פון אונזער לאַנד . . . עפּטערס אין יום כפור האָט ער באַמערקט זייגע עלטערן וויינען ביטערע טרערן ביים רעציטירן די ״עבודה״ (די קאַפּיטעלן, וואָס באַשרייבן די פאַרשיידענע קרבנות, וואָס די אידן האָבן מקריב געווען בשעת דער בית המקדש איז נאָך געשטאַנען), און פילע מאָל האָט ער זעלבסט אויך פאַרגאָסן טרערן ווען ער איז געקומען צו די ווערטער:

> מיר האָבן קיין בית המקדש נישט, נישט קיין מזבח, נישט קיין קרבן . . .

ווען ער איז עלטער געוואָרן האָט ער אָנגעהויבן צו פיהלן די לאַסט פון זיינע זינד און אומריינינ־קייט אין דער אין דער געגענוואַרט פון גאָט.

מיט אמאָל האָט ער געהערט פון א אידן, וואָס איז געוואָרן א גלויביגער אין ישוע המשיח! דאָס האָט איהם זעהר אויפגערעגט. געגלויבט האָט ער, אז א איד, וואָס נעמט אָן ישוע אַלץ זיין משיח וואַרפט אַוועק זיינע אידיש נאַציאָנאַלע פריווילע־גיאומס, ווערט אפּטריניג פון ברית אברהם, יצחק ויעקב, און חבר׳ט זיך מיט שנאי ישראל, די גוים וואָס גלויבן נישט אין גאָט און אין מענטשליכקייט.

אין זיינער גייסטיגן נויט, פיהלנדיג זיך ווי דוד המלך האָט געפיהלט, אז ער איז געזונקען טיף אין שמוץ, אָהן א גרונד; און אז אַלע זיינע אנשטרענ־גונגען זיך צו רעטן זיינען געבליבן אָהן ערפאָלג, האָט ער אויסגעשריען:

״אָ גאָט, קיינעם האָב איך נישט מיר צו העלפן! איך וואַג נישט נאָהענט צו קומען צו דיר ווייל איך בין זינדיג. העלף, אָ העלף מיר בזכות פון מיין פאָטער אברהם, וואָס איז געווען באַרייט מקריב צו זיין זיינעם איינציגן זוהן יצחק אויפ׳ן מזבח. האָב רחמנות אויף מיר און קלייד מיך מיט זיינע גערעכטיגקייט!״

אָבער קיין ענטפער איז נישט געקומען אויף דעם דאָזיגן געבעט, קיין שלום פאַר זיין פאַרוואונדעטן גייסט. געפיהלט האָט ער אז גאָט האָט איהם פּשוט פאַרלאָזן. נאָכאַמאָל האָט ער אויסגעשריען אין די ווערטער פון תהלים:

> אומצעליגע איבעלן האָבן מיך אומרינגט, מיינע זינדן האָבן מיך אַרומגענומען אַז איך קאָן נישט אַרויפבליקן; זיי זיינען מעהר ווי די האָר פון מיין קאָפּ, דאָרום איז מיין האַרץ אַזוי שוואַך. (תהלים מ:12)

אמאָל אין דער פריה איז ער געגאַנגען עפּעס קויפן אין א סטאָר. דער סטאָרקיפּער, צי ער איז געווען אומוויסענד, צי אַן אומגלויביגער, האָט איינגעוויקעלט דעם ארטיקעל וואָס ער האָט גע־קויפט אין פּאַפּיר אָפּגעריסן פון א ביבעל. מסתמא האָט ער באַטראַכט די ביבעל אַלץ וועיסט פּייפּער. אָבער גאָט האָט אַנדערש געדענקט.

אויפ׳ן וועג אַהיים האָט חיים הערשעל א קוק געטהון אויפ׳ן פּאַפּיר און האָט די פאָלגענדע ווער־טער געלייענט:

> געבענטשט זענען די אָרימע אין גייסט; וואָרום צו זיי געהערט דאָס מלכות-שמים.
>
> געבענטשט זיינען די וואָס טרויערן; וואָרום זיי וועלן געטרייסט ווערן.
>
> געבענטשט זיינען די דעהמוטיגע; וואָרום זיי וועלן ירשענען די ערד.
>
> געבענטשט זיינען די וואָס הונגערן און דאָרשטען נאָך גערעכטיקייט; וואָרום זיי וועלן געזעטיגט ווערן.
>
> געבענטשט זיינען די בעלי-רחמנות; וואָרום אויף זיי וועט מען זיך מרחם זיין.
>
> געבענטשט זיינען די לאויטערע אין האַרצן; וואָ-רום זיי וועלן זעהן גאָט.
>
> געבענטשט זיינען די רודפי-שלום; וואָרום זיי וועלן אָנגערופן ווערן קינדער פון גאָט.
>
> געבענטשט זיינען די וואָס ווערן גערודפט צוליב גערעכטיקייט; וואָרום צו זיי געהערט דאָס מלכות-שמים. (מתיא ה:3-10)

דידאָזיגע ווערטער האָבן א געוואַלטיגן איינדרוק אויף איהם געמאַכט, נישט וויסענדיג אז דאָס זיי־נען ווערטער פון ברית חדשה. א פּאָר טעג שפּע־טער האָט ער בעזוכט א שכן, און אויפ׳ן טיש אין זיין שטוב איז געלעגן א ברית חדשה. ניינעריג האָט ער איהם גענומען אין האנט און איהם אויפ־געמאַכט. און דאָ זיינען געשטאַנען פאַר זיינע אויגען די זעלביגע ווערטער, וואָס ער האָט געלעזן אויפ׳ן פּאַפּיר. ער איז זעהר ערשטוינט געוואָרן.

״זייט אַזוי גוט און לייהט מיר דיזן בוך״, האָט ער געבעטן דעם שכן. ער האָט עס צו זיך אַהיים גענומען און אָנגעהויבן לייענען. יעדעס מאָל ווען ער איז געקומען צום נאָמען ״ישוע״ איז ווי א שוידער אויף איהם געפאַלן, דאָך האָט איהם דאָס בוך געהאַלטן ווי א מאַגנעט, און ער האָט עס נישט געקאָנט אַוועקלעגן. ער האָט עס דורך גע־לייענט צום סוף.

צו זיינעם ערשטוינען האָט ער די פאָלגענדע ווערטער געלייענט אין דעם 23טען קאַפּיטל פון מתיא:

> ירושלים, ירושלים, וואָס הרגעסט די נביאים, און שטייניגסט די וואָס זיינען געשיקט צו דיר!

Published Monthly, except bi-monthly during July and August, by the American Board of Missions to the Jews, 236 West 72nd Street, New York 23, N. Y.
Entered as Second Class Matter November 20, 1945, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of March 3, 1879.
PRINTED IN U.S.A.